

NIEUWSBRIEF

Kontakt-Bejaarden vzw

december 2017 FEESTEDITIE

Beste Kontakters,
Beste vrienden en sympathisanten,

Twee nieuwsbrieven in hetzelfde jaar, dat is een unicum sinds we aan de nieuwsbrieven begonnen.

Het is dan ook een speciaal jaar geweest. Na het geslaagde jubileumfeest was het voor Johan de logica zelve om me met een knipoog en het gebruikelijke duwtje in de rug aan het werk te zetten om weer eens achter de computer te kruipen voor een extra Nieuwsbrief.

Ik heb er alvast veel plezier aan beleefd en ik ben er zeker van dat jullie zullen genieten van deze editie.

Greta

CONTACTGEGEVENS

<http://www.kontaktbejaarden.be>

Kontakt-Bejaarden vzw
p.a. CAW Oost-Vlaanderen
Oude Houtlei 124
9000 Gent
09/265 04 27

info@kontaktbejaarden.be

Permanentie in het secretariaat:

elke woensdagvoormiddag 10u – 12u

(behalve feestdagen en vakanties)

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

In deze nieuwsbrief blikken we terug op de viering van het 50-jarig bestaan van onze vrijwilligersvereniging. Het was een mooi moment op zaterdag 30 september in Parnassus, de voormalige kerk van het Franciscanenklooster in de Oude Houtlei. Het gerestaureerde pand biedt nu onderdak aan het CAW Oost-Vlaanderen, en ook vzw Kontakt-Bejaarden heeft er sinds geruime tijd zijn secretariaat gevestigd. Het is in de 50 jaar waarin onze vrijwilligersvereniging in Gent actief is de vijfde standplaats.

Op de viering van die halve eeuw blikten vrijwilligers, oud-vrijwilligers en sympathisanten terug op de voorbije decennia. Ze bekeken de tentoonstelling, genoten van het plechtige en stijlvolle 'feestmoment' met speeches, beeld en muziek, in aanwezigheid van burgemeester Termont en schepenen Coddens. Uiteraard was het voor velen ook een aangenaam weerzien, met het oproepen van mooie herinneringen in warme gesprekken tijdens de obligate receptie. Uit zo een mooi evenement puur je energie om verder te gaan. Kontakt is 50 jaar jong, wat zeker geen eindpunt is. Het antwoord dat we al vele jaren bieden op vereenzaming en isolement moet luider klinken dan ooit! Misschien ook voor jou een (hernieuwd?) engagement?

Johan Ackerman, voorzitter

KONTAKT-BEJAARDEN ACTIEF

Op dit ogenblik zijn er bij Kontakt-Bejaarden ongeveer 50 ouderen en bijna 60 vrijwilligers. De meeste vrijwilligers zijn bezoekers van een oudere. De regelmatige huisbezoeken van de vrijwilliger aan zijn/haar oudere zijn de kernactiviteit van onze vereniging.

Verder ontmoeten onze vrijwilligers en ouderen elkaar regelmatig in groep.

Dit was het programma van 2017:

29 januari 2017	nieuwjaarsbijeenkomst voor vrijwilligers
9 maart 2017	vrijwilligersfeest samen met Centrum Algemeen Welzijnswerk Oost-Vlaanderen
22 maart 2017	vergadering Raad van Bestuur
22 maart 2017	Algemene Statutaire Vergadering
25 maart 2017	paasfeest
25 april 2017	vorming voor de vrijwilligers: rondetafelgesprek over geluksbeleving bij ouderen, gemodereerd door Karin Bonte
18 juni 2017	uitstap naar Oostakker-Lourdes
4 september 2017	vergadering Raad van Bestuur
30 september 2017	jubileumfeest '50 jaar Kontakt' in Parnassus Gent
oktober 2017	ronddragen orchideeën bij de ouderen die niet aanwezig waren op het jubileumfeest
9 december 2017	kerstfeest

2017 – Feestjaar

Niet vermeld in de kalender zijn de vergaderingen van het feestcomité dat het jubileumfeest voorbereidde.

Er waren maar liefst 8 bijeenkomsten:

31 januari, 27 maart, 19 april, 31 mei, 11 juli, 17 augustus, 22 september en 9 november.

VRIJWILLIGERSFEEST met CAW Oost-Vlaanderen

Cultuurkapel Sint-Antoniushoek Gent

9 maart 2017

Sinds enkele jaren is het secretariaat van Kontakt-Bejaarden gehuisvest in de Oude Houtlei 124 in Gent. We hebben er een bureel en kasten voor onze administratie en we kunnen gebruik maken van de faciliteiten van het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Oost-Vlaanderen. De wisselwerking met het CAW is verrijkend. Patrick vertegenwoordigt onze vzw op de vergaderingen van de stuurgroep vrijwilligers. Het CAW werkt met vele vrijwilligers, ze hebben een aanbod van een 20tal soorten vrijwilligerswerk.

Elk jaar nodigt het CAW de vrijwilligers van Kontakt-Bejaarden uit op het vrijwilligersfeest. Zoals altijd maakte Patrick de vrijwilligers enthousiast en weer kon hij enkelen onder hen op sleeptouw nemen.

Wie er bij was, had alleen lovende kritiek. We kregen een verslagje binnen van Jean-Marc Beerens die chauffeur-vrijwilliger is bij Kontakt.

Een belevenis met de Kontakters

Aangekomen aan de ingang van de Cultuurkapel werd ik verwelkomd door twee vriendelijk glimlachende dames die me drie kleurrijke hapjes aanboden met een glas sprankelende schuimwijn. Een aangename start.

De sfeervolle kapel en het aantal gasten van diverse leeftijd verraste mij. Ik werd persoonlijk begeleid naar de groep Kontakters waar ik enkele gezichten herkende.

Geordend werden de aanwezigen uitgenodigd tot het buffet waar een deegkoek ofwel met groenten ofwel met vleessaus werd geserveerd, heerlijk. Hierbij werd een zeer behoorlijke wijn rijkelijk uitgeschonken.

Tijd voor de zang: In de stille kempen, My bonnie is over the ocean, De lichtjes van de Schelde, Mijne vlieger ... menig aanwezige zong met enthousiasme mee.

En ten slotte was er het nagerecht dat zeer goed in de smaak viel. Iedere deelnemer ontving nog een grote omslag met een aangename verrassing.

Voldaan, verheugd en met een verwarmd hart heb ik de kapel verlaten. Ik heb nog kunnen nagenieten van een korte wandeling in de sfeervol verlichte site aan de Lieve .

Dank aan de vrijwilligers die dit feest voorbereid én begeleid hebben en die avond de kapel tot een feestelijke ontmoetingsplaats hebben omgetoverd.

Jean-Marc

PAASFEEST aan de Muide

25 maart 2017

*De klassieke
Kontakt-
ingrediënten:
lekker eten, een
feestelijk
aangeklede tafel,
een streepje
muziek ... en tijd
en aandacht voor
elkaar!*

1967 – 2017

Perikelen van het feestcomité

Greta

De voorbereiding is het halve feest ! (of hoe het feest vorm kreeg)

Johan legde het zaadje voor de feestviering ergens begin 2016 en in de herfstvakantie van 2016 zaten we met zijn drieën – Johan, Elke en ik – in de woonkamer bij Johan thuis te brainstormen over een feestviering.

We lachten wat af. Johan haalde er zijn agenda's van zijn voorzittersjaren bij. In de agenda van 1992 – ja, die heeft hij nog! – stonden er weliswaar enkele nota's over zijn gezinsleven in zoals "Eva loopt!", maar verder stond de agenda volgekrabbeld voor Kontakt-Bejaarden.

De datum voor het jubileumfeest werd alvast geprikt. Hoe de feestviering er moest uitzien, daar moesten we nog over nadenken en het was duidelijk dat het aantal leden van het feestcomité de omvang van het feest zou bepalen.

Op de Nieuwjaarsreceptie konden we een aantal vrijwilligers mee over de streep trekken en het werd een enthousiast feestcomité van 11 leden.

Dat feestcomité belegde maar liefst 8 vergaderingen, zelfs de zomervakantie was geen reden tot een pauze.

En het bleef niet bij de vergaderingen alleen. Johan beëindigde de verslagen van de vergadering steevast met "*Iedereen doet verder voorbereidend werk op zijn terrein.*" Zo vergaderde ik tussendoor extra met Evelyne, met Jean-Luc en met Johan, en ging ik met Nanou naar de fotograaf voor de afspraken voor het drukken van de foto's.

Op de eerste vergadering werd de locatie gekozen. Parnassus werd erg geschikt bevonden, al stonden we ook stil bij de mogelijke problemen voor de bereikbaarheid en de parkeergelegenheid. Twee leden van het feestcomité kregen hun taak: Patrick zorgde voor de reservatie van Parnassus en het contract, en Pierre kreeg de taak om parkeerplaatsen te versieren via de directie van de academie Sint Lucas.

Het bleek al snel dat we een team vormden waarbij we elkaar perfect aanvulden, het was een ideale mix van talenten en interesses.

Johan was de trekker: het comité vergaderde onder zijn voorzitterschap volgens een strak schema in de 9 maand voorafgaand aan de viering. 9 maand ja, de vergelijking met een zwangerschap gaat eigenlijk wel op ... Johan dacht als een aanstaande vader echt aan alles. Nanou was verschillende keren gastvrouw voor het feestcomité. Zij verzamelde adressen voor de uitnodigingen, zorgde ervoor dat de koffietafel voor de ouderen een fijne belevenis werd, stond Cathy bij voor de administratie.

Patrick gebruikte zijn contacten bij het CAW en Parnassus, hij verzamelde materiaal voor de tentoonstelling, hij leverde de adressen van de pers.

Pierre sprak een goed woordje bij Rotary Gent en Kontakt kreeg van hen een royale gift.

Evelyne vroeg offertes bij de cateraars en maakte de afspraken voor de receptie met de cateraar en voor de koffietafel met de verantwoordelijke van Parnassus.

Jean-Luc leverde als vrijwilliger van het eerste uur een pak namen en contactgegevens van de oud-vrijwilligers. Zijn kennis van informatica kwam goed van pas voor de opdracht 'powerpointpresentatie' die Johan aan mij en Jean-Luc gaf.

In mijn huidige job werk ik (Greta) vaak aan de computer en ik werd dan ook ingeschakeld voor het in elkaar boksen van een diavoorstelling die een beeld moest schetsen van 50 jaar Kontakt-Bejaarden. Daarnaast organiseerde ik een Dropbox waar we digitale informatie (adressenlijsten, oude foto's, scans van foto's, teksten, ...) konden beheren, maakte ik de uitnodiging voor de bejaarden, schakelde mijn dochter in voor het ophangen van de foto's, zorgde voor de verzekering van de vrijwilligers van de Soroptimisten, onze gelegenheidschauffeurs, ontving ik inschrijvingen op mijn GSM, ... Heel divers, intens en boeiend. Vooral met de powerpointpresentatie heb ik mezelf van alles kunnen aanleren (ook dankzij de input van Jean-Luc) en dat maakte het goed dat ik er een aantal uren nachtrust voor moest laten. Nu, zonder de degelijke voorbereiding van Johan die uit het uitgebreide fotoarchief foto's selecteerde en scande, zou het veel meer uren werk hebben betekend.

Jan was de ideale man voor de inrichting van de zaal voor de tentoonstelling. Met zijn praktische ingesteldheid kreeg hij van de mannen van Stad Gent wat we wilden. De panelen in elkaar zetten en plexi voor de tentoonstellingstafels snijden, was een kluijfe naar zijn hand.

Martine, met haar goede smaak voor decor en kleuren en haar handigheid voor het maken van bloemstukjes, werd uiteraard gevraagd haar talent te gebruiken voor de aankleding van de zaal. Zij zorgde ook voor de taarten voor de koffietafel met de ouderen.

Elke had het lumineuze idee om 'haar dames' van de Soroptimisten te vragen of zij het vervoer van onze ouderen naar hun feestelijke koffietafel wilden verzorgen. Zij had niet veel moeite om 11 dames te overtuigen. Zij was ook degene die de fotograaf Henry Ghammache voorstelde, en wat was dat een schot in de roos! De samenwerking tussen Elke en Henry voor het organiseren van de fotosessies van de koppels vrijwilliger-oudere was top. Er werd veel tijd voor uitgetrokken, het werden prachtige foto's.

Cathy werd als schatbewaarder aangesteld: in haar huis werd het kostbare archief van 50 jaar Kontakt verzameld. Zij was ook degene die in een prachtig handschrift de enveloppen voor de uitnodigingen schreef, gesteund door zus Nanou. En in de week voor de eigenlijke viering nam ze de regeling van het vervoer van de bejaarden op zich, met de hulp van Karine Story. In het heetst van de strijd deed ze een zware val zodat ze het jubileumfeest moest meemaken met een pijnlijke schouder.

Heel snel waren we het eens over de inhoud van de feestnamiddag: een koffietafel voor de ouderen, een fototentoonstelling en een tentoonstelling van het papieren archief, een powerpointpresentatie die continu afgespeeld zou worden, een plechtig moment met muziek, toespraken en getuigenissen, een receptie.

Een tegenvaller was dat de tentoonstelling niet enkele dagen kon blijven staan hoewel ons dat eerst was beloofd.

Voor de muziek waren er verschillende ideeën, maar de keuze viel uiteindelijk op kamermuziek. Johan maakte de afspraken met de drie topmuzikanten. Hij zorgde ook voor de toezegging van schepen Rudy Coddens en bezorgde hem de achtergrondinformatie.

Nanou werd onder 'zachte dwang' van Johan gestimuleerd om een getuigenis te brengen tijdens het plechtig moment van de viering.

Ook het filmpje van een vrijwilligersbezoek was de verdienste van Johan, die zijn schoolmedewerker Kwinten daarvoor inspande.

En ook de bekendmaking aan de pers en het samenstellen van de persmap nam hij op zich.

Verliep alles dan zonder slag of stoot?

Het ontwerp van de uitnodiging had nogal wat voeten in de aarde. De foto's die Johan uit het archief selecteerde voor de voorkant van de uitnodiging deden de gemoederen oplaaien.

Het feestcomité raakte het niet eens, er werd beslist te kiezen uit de fotoreeks van fotograaf Henry. En ook toen weer waren er ongeveer evenveel voor- als tegenstanders, maar

"Over smaken en kleuren valt niet te twisten", dus de knoop werd doorgehakt en het werd de "foto met het vogeltje".

Een huzarenwerkje was het samenstellen van de lijst van de genodigden en het uitnodigen van de oud-vrijwilligers. Daar zijn we van de eerste vergadering tot de dag van de viering mee bezig geweest. De hele maand september zagen we tientallen keren de e-mail passeren met als onderwerp 'allerlaatste lijst'. Patrick schakelde enkele dagen voor het feest Lut Govaert in die ooit voor Kontakt werkte, zij bleek nog redelijk wat contactgegevens te hebben die we nog niet hadden.

We mailden naar elkaar in de stilte van de nacht, we gooiden informatie in de Dropbox en gooiden informatie naar elkaar via WeTransfer. De adrenaline hield ons aan de gang. En dat bleef zo tot op de dag zelf: Johan en ik kleefden nog snel het filmpje in Johans powerpointpresentatie en we leerden Spotify gebruiken en oefenden op het timen van het 'live' afspelen van de muziek bij het filmpje.

Toen de zaal zich vulde en het programma zich ontplooid stond het feestcomité er bij en zag dat het goed was!

1967 – 2017

Kontakt: een kleine geschiedenis

In 1946 stichtte Armand Marquiset in Parijs “Les petits frères des pauvres”. Deze lekenbroeders namen de taak op zich regelmatig alleenstaande bejaarden te bezoeken en voor hen te zorgen. Als hoogtepunt van het jaar was er een gezamenlijk kerstfeest, een paasfeest en de jaarlijkse vakantie, meestal doorgebracht in een oud kasteel in de buurt van Parijs. Om een handje toe te steken bij die kasteelvakanties werden vrijwilligers gevraagd. Die oproep bereikte ook enkele Gentenaars en ze werden zo talrijk dat soms de helft van de vrijwilligers op zo’n vakantie Vlamingen waren. Zo vond de beweging in Gent een vruchtbare voedingsbodem en in het begin van de zestiger jaren werden voor het eerst ook kerstfeesten voor bejaarden in Gent georganiseerd.

Rik Vande Castele vertelt:

Het begon voor mij in 1963. Ik was student in Gent en 20 jaar oud. Ik woonde nog bij mijn ouders in Ledeberg. Door contact met enkele vrienden uit de buurt vernam ik de mogelijkheid om als jongere tijdens de vakantie te helpen bij de organisatie ‘de kleine broeders’ in Frankrijk. Er was een dubbel aspect: sociaal engagement en het aanleren van de Franse taal. Het eerste jaar verbleef ik een maand in de hoofdzetel van de organisatie in Parijs. Ik deed mee aan de dagelijkse voedselbedeling bij bejaarden aan huis. Ik werd geconfronteerd met de realiteit van extreme armoede en het isolement van bejaarden in de ‘lichtstad’ Parijs. Ik was ook onder de indruk van het lekenapostolaat van de kleine broeders. Het was voor mij het begin van een spirituele zoektocht, het zoeken naar de zin, de essentie van ons bestaan. Dit zou van grote invloed zijn op mijn verdere leven.

De jaren daarna maakte ik nog vakantiecampen mee met bejaarden in het noorden van Frankrijk. Ik weet niet hoeveel Vlaamse jongeren (vooral uit het Gentse) dit spoor hebben gevolgd, maar door het grote aantal is bij de kleine broeders het idee ontstaan dat er een voedingsbodem was voor een eerste stichting in België.

Dat gebeurde in 1966 in Gent. Er was de aankoop van het huis in de Savaanstraat, contacten met het bisdom, aankomst van de eerste vaste medewerker broeder Benoît (Fransman) en als hulpbroeder Jean-Pierre (Canadees). Men begon met het opsporen van vereenzaamde bejaarden, het rekruteren van jongeren, het organiseren van individuele bezoeken, het organiseren van feestjes, van uitstappen en vakanties. Er waren de fameuze kerstfeesten op verschillende locaties in het Gentse (ongeveer 300 genodigden). Na een goed jaar was de ontgoocheling voelbaar bij de eerste ‘zendelingen’. Er waren geen lokale roepingen als broeder en er was bij de Franstalige broeders de handicap van de onkunde van het Nederlands. De vereenzaming sloeg toe.

In 1967 vertrokken de broeders en werd de inplanting in Gent onder voogdij geplaatst van de Franse zetel in Rijsel (Lille) onder het gezag van broeder Gerard. In deze periode kwam de Gentenaar Amaury zich aanbieden als vrijgestelde. Hij had goede contacten met de broeders in Frankrijk en hij nam de dagelijkse leiding over in Gent. Een jaar later voelde hij zich ook te alleen, er was geen broedergemeenschap ontstaan.

In 1968 wordt door de kleine broeders overgegaan tot de definitieve sluiting van de inplanting in Gent en tot de verkoop van het huis in de Savaanstraat. De vrijwilligerswerking sluimert verder.

In 1969 wordt door een groep sympathisanten beslist om de werking een nieuwe structuur te geven door het oprichten van een nieuwe VZW ‘Kontakt’. (staatsblad van 25 september 1969). De bedoeling is om de actie met jongeren en bejaarden als geïnspireerd lekenwerk voort uit te bouwen.

Er wordt een weldoener gevonden die het huis in de Savaanstraat koopt van de kleine broeders, zodat dezelfde inplanting blijft behouden.

De dagelijkse leiding wordt opgenomen door het duo Arnold en Rik.

Er is een grote vrijwilligers- en bejaardengroep.

Rik met enkele bejaarden van toen

Met het vertrek van Rik naar Brussel (1971) werd een leemte geschapen die nooit volledig werd opgevuld. Doordat hij in het huis in de Savaanstraat inwoonde was hij permanent bij de werking van de vzw betrokken. Bij zijn vertrek werd een leemte aangevoeld die werd opgevangen door het organiseren van een aantal permanenties, verdeeld onder de vrijwilligers. In die jaren trachtte Lena, zus van Rik, de continuïteit te verzekeren en bleef zij het belang van het huisbezoek beklemtonen. Stilaan groeide het idee om een betaalde medewerker in dienst te nemen, die terug permanent met de zaak kon bezig zijn. De eerste werkkrachten volgden elkaar in korte tijd op. In 1974 werd Hugo Gyselinck in dienst genomen. Hij slaagde er in om gedurende 4 jaar aan Kontakt de nodige continuïteit te geven. In diezelfde jaren was ook Julia De Swaef actief als voorzitter. Zij was nauw betrokken bij de concrete werking. In die jaren '70 groeide de organisatie uit tot een bloeiende beweging van vooral jongeren, die de vzw uitbouwden tot een vrijwilligersorganisatie waarin het huisbezoek centraal bleef staan.

Vakantie te Dadizele (midden jaren '70)

De vaste voltijdse werkkraacht had de vrijwilligers van heel wat organisatorische taken verlost, maar bracht anderzijds de organisatie onder zware financiële druk. Er groeiden spanningen tussen de groep van vrijwilligers en de Raad van bestuur, wat leidde tot de ontbinding van vzw 'Kontakt'. Het huis in de Savaanstraat werd gesloten.

De vrijwilligers van de ontbonden vzw bleven echter een hechte groep vormen. Zij bezochten verder hun bejaarden, organiseerden de traditionele feesten en bleven de zomervakantie organiseren. Een nieuwe vzw werd boven de doopvont gehouden, de vzw kreeg de naam 'Kontakt-Bejaarden'. Hierbij speelden Piet Herregods en Johan Ackerman een belangrijke rol. Een nieuw adressenbestand van sympathisanten werd opgebouwd, er werden 'preken' gegeven in kerken en nieuwe fondsen verzameld.

Een nieuw onderkomen vond men in de Hoogstraat, in een gebouw van het Dominikanenklooster. Van daaruit werd de werking verder gecoördineerd.

In 1987 werd het 20-jarig bestaan gevierd. In de nasleep van deze viering, waarop ook de eigenaar van het huis in de Savaanstraat aanwezig was, kon de vzw in 1988 terugkeren naar haar bakermat. Met de steun van de Gentse Rotary werd het huis heringericht, de koffietafels konden terug plaatsvinden in het welbekende zaaltje van het 'moederhuis' in de Savaanstraat 86.

De groei bleef niet uit. Het aantal vrijwilligers nam toe, zodat steeds meer bejaarden werden bereikt. In de jaren '80 en '90 was Johan Ackerman vele jaren de spilfiguur van de vzw. Marie D'Hondt, de bejaarde die hij bezocht, noemde hem steevast "den bijzondersten". In 1996 zette Johan een punt achter zijn bijna 20-jarig engagement als vrijwilliger van de eerste lijn.

Maar de vrijwilligersgroep bleef overeind. Nieuwe figuren traden op de voorgrond. Te vermelden zijn zeker Nanou Huyghebaert en Patrick Garré, die de vereniging in goede banen bleven leiden tot op vandaag.

Het is wonderlijk om vast te stellen dat deze vereniging, die altijd haar autonomie wist te bewaren, na 50 jaar nog altijd vitaal en energiek is. De basisfilosofie blijft rotsvast overeind: eenzaamheid doorbreken door regelmatig huisbezoek van een vaste vrijwilliger bij een vaste bejaarde. En dat blijft iets van onschatbare waarde!

Jubileumviering 30 september 2017 aankleden zaal en de koffietafel

De dag voordien verzetten Patrick, Jan, Jean-Luc, Johan en Nanou al heel wat werk: de panelen van stad Gent werden schoongemaakt en opgesteld. De projecties werden met de beamer op het scherm uitgetest.

Zaterdagmorgen was er een hele ploeg beschikbaar voor het opstellen van de tentoonstelling van het archiefmateriaal en het ophangen van de foto's van fotograaf Henry Ghammache, voor het testen van de timing van het feestelijk moment, het klaarzetten van de tafels en stoelen voor de koffietafel, het dekken van de tafels. Toen bleek dat er maar 18 panelen waren geplaatst en we 20 foto's hadden, kregen we het eventjes benauwd. Maar Jan, de praktische geest, zette onmiddellijk een paneel bij, en de collagefoto kreeg een plaatsje aan de ingang op een barkruk met zwart doek.

Het was doorwerken, maar we bereikten de eindmeet mooi op tijd.

De bejaarden die zich hadden ingeschreven werden door de Soroptimist-chauffeurs opgehaald (waarvoor we hen zeer erkentelijk zijn). Ze genoten van het kader, de aankleding van de zaal, de foto's en de lekkere taart en koffie. Twee uurtjes later stonden hun chauffeurs weer paraat. Zo konden de vrijwilligers volop genieten van het feest.

Links: Lena, vrijwilliger van het eerste uur, in gesprek met Gerlinde, vrijwilliger uit de jaren '90
Onder: Cathy en Francine. Jean-Luc en Roger

Jubileumviering 30 september 2017 blij weerzien, nieuwe ontmoetingen

Lena, Rik, Jean-Luc

Johan, Goedele, Marjan, Claire

Jos, Hilde, Jan

met dank aan Katelijne, Lieven,
Simon en de echtgenote van Henry
voor het nemen van de foto's

Jubileumviering
30 september
2017
herinneringen

Jubileumviering 30 september 2017

Plechtig moment

Tussen 17u en 18u was er het 'feestelijk moment' zoals het op de uitnodiging genoemd werd. Dit was tot in de puntjes voorbereid door Johan, het verliep dan ook vlekkeloos. Stoelen werden in een snel tempo klaar gezet, de genodigden zochten een plekje, men zei gedag aan de buur, gezichten glunderden.

Het werd een belevenis voor alle zintuigen.

Het muziekensemble Jona Kesteleyn (gitaar), Guy Penson (klavecimbel) en Ruth Van Killegem (blokfluit) zette de toon met een fragment van de Zomer uit de Vier Seizoenen van Vivaldi. Onmiddellijk verstomde het rumoer. Muziek en woord werden afgewisseld. De muzikanten werden voor elke uitvoering op een warm applaus onthaald. Als muzikale intermezzo's werden bewerkingen van muziek van Vivaldi gebracht (fragmenten uit de Vier Seizoenen, en een fragment van een sonate voor cello en van het concerto voor luit). Het feestelijk moment werd muzikaal afgesloten met het Libertango van Piazzolla.

Voorzitter Johan nam als eerste het woord, hij verwelkomde de aanwezigen en schetste de geschiedenis van Kontakt-Bejaarden. Er was een filmpje van een typisch bezoek van een vrijwilliger aan de oudere, de woorden van Rudy Coddens hadden ons in de ban en toen Nanou Huyghebaert, ruim 30 jaar vrijwilliger in Kontakt-Bejaarden haar verhaal bracht over wat het voor haar betekent om zo lang geëngageerd te zijn, werden we samen met haar even emotioneel.

We geven hier graag de teksten.

Inleiding en verwelkoming

Johan

Beste genodigden, geachte heer burgemeester, geachte heer schepenen, beste vrienden en sympathisanten

U luisterde naar Guy Penson, Ruth Van Killegem en Jona Kesteleyn, die u een fragment speelden uit de zomer van Vivaldi. Ondertussen kreeg u beelden te zien van ouderen die door vrijwilligers van Kontakt-Bejaarden worden bezocht. De foto's werden speciaal voor deze gelegenheid gemaakt door fotograaf Henry Ghammache.

Mag ik mijzelf even voorstellen? Want misschien kent u mij niet. Ik ben Johan Ackerman, voorzitter van de Raad van Bestuur van de vzw die hier zijn 50ste verjaardag viert. In 1977 – ik zat toen nog op de schoolbanken van de secundaire school – bood ik mij als vrijwilliger aan in deze organisatie. Ik wilde mij in het laatste jaar van mijn middelbare school een jaartje verdienstelijk maken op sociaal vlak. Een leraar had mij gewezen op het bestaan van vzw Kontakt in de Savaanstraat. Het werd meer dan een jaartje... Ik stopte er pas mee in 1996. Enkele jaren later keerde ik terug als lid van de Raad van Bestuur. Nu sta ik hier als voorzitter en mag ik u verwelkomen, in naam van alle vrijwilligers die vandaag actief zijn in de vereniging. We zijn bijzonder blij dat u zo talrijk op onze uitnodiging bent ingegaan!

50 jaar is een respectabele leeftijd. We konden dit moment niet zomaar laten voorbijgaan. We wilden de vrijwilligers van nu en van weleer samenbrengen, en ook onze sympathisanten en de mensen die ons steunen.

Deze namiddag organiseerden we hier al een koffietafel voor onze ouderen en vrijwilligers. Het is een sterke traditie in onze werking om bejaarden uit hun isolement te halen en een uurtje of twee gezelligheid aan te bieden bij een kop koffie en een stuk taart.

Het verhaal van de 50-jarige vereniging begon in de jaren '60. De Franse organisatie 'les petits frères des Pauvres', gesticht in 1946 in Parijs en uitgedeind in diverse Franse steden, opende ook een vestiging in Gent. Zoals in Frankrijk trokken zij jongeren aan die vereenzaamde bejaarden wilden bezoeken in de stad.

In 1967 verlieten die Parijse 'broeders' onze Arteveldestad, maar hun ideeën en werking werden verdergezet door enkele Vlaamse jongeren. Hieruit ontstond een nieuwe vzw die 'Kontakt' werd gedoopt. Later werd dat 'Kontakt-Bejaarden', een naam die de vereniging nog altijd draagt.

We zijn bijzonder verheugd dat enkele pioniers hier aanwezig zijn, zoals Rik Vandecasteele, Arnold De Vylder, Antoine De Waele. Legden les petits frères de kiemen, dan behoren zij zeker tot diegenen die het jonge plantje tot volle wasdom lieten groeien.

Vele jaren werd Kontakt in Gent geassocieerd met de Savaanstraat 86. Inderdaad, in dat huis, dat de vereniging van een weldoener mocht gebruiken, begon het allemaal en ontplooidde de vzw haar werking tot 1981. Daarna moest ze verhuizen naar de Hoogstraat 41, in een huis van de paters Dominikanen. In 1987 konden we terugkeren naar de Savaanstraat, tot 1995. Toen werd het huis verkocht. Een nieuw onderkomen werd gevonden in de Keizer Karelstraat, in een groot herenhuis van de Zusters van Liefde. Toen ook dat gebouw een andere bestemming kreeg, weken we uit naar een locatie in het Prinsenhof. Het was toen het CAW dat de 'zwerveling' onderdak bood. Sinds 2005 ten slotte is ons secretariaat gevestigd hier in de Oude Houtlei, in het voormalige klooster van de Franciscanen, waar we bij de gratie van datzelfde CAW onze werking verder kunnen uitbouwen.

Het zou te lang duren u de hele geschiedenis van 50 jaar in detail te vertellen. De tentoonstelling die we opbouwden geeft u een blik op de vele mensen en gebeurtenissen die het verhaal van Kontakt hebben geschreven.

Vereenzaming doorbreken is ons motto, we doen dat al 50 jaar door regelmatige huisbezoeken af te leggen, door met ouderen te spreken en vooral door naar hen te luisteren. Het groepsgevoel cultiveren we door een uitstap, een koffietafel, een kerstfeest en een paasfeest, en in een verder verleden gingen we in de zomer zelfs op vakantie! Het zijn allemaal kleine, eenvoudige dingen, die al decennia leiden tot grootse momenten van geluk. En daar gaan we mee door!

Ik wil u in naam van alle bejaarden in wiens leven de honderden vrijwilligers uit de voorbije 50 jaar kleur hebben gebracht van harte danken voor uw engagement, uw sympathie en uw steun! Lang leve Kontakt!

Jona Kesteleyn, gitaar, Guy Penson, klavecimbel en Ruth Van Killegem, blokfluit

Een hart onder de riem van schepen Rudy Coddens, schepen van Seniorenbeleid, Werk, Armoedebestrijding en Openbaar Groen en OCMW-voorzitter in Gent

Goedemiddag dames en heren, geachte aanwezigen,

Nog nooit in de geschiedenis werden mensen zo oud en bleven ze zo lang in goede conditie. Vele senioren zijn actief en vormen een belangrijk sociaal en economisch kapitaal voor de samenleving: ze fietsen en wandelen, maar ze springen ook in voor de zorg of opvang van de kleinkinderen, ze zetten zich in voor het goede doel en hun omgeving en ze consumeren volop. Goed nieuws dus!

Echter uit het laatste ouderenbehoefteonderzoek van professor Verté blijkt ook dat 20% van de Gentse senioren kampt met ernstige eenzaamheidsgevoelens.

En dat brengt mij naadloos naar jullie vzw, jullie missie en jullie 50-jarige bestaan.

50 jaar vzw Kontakt-Bejaarden. Een mijlpaal in jullie geschiedenis.

50 jaar dat jullie als vrijwilligersorganisatie in onze stad mee de schouders zetten om de vereenzaming te doorbreken.

Waarbij huisbezoeken van vrijwilligers, uitstappen, feestjes, ontmoeting,... de kernpunten zijn van de werking.

Voor heel wat senioren wordt het immers steeds moeilijker om veel sociale contacten te hebben. Families zijn doorgaans kleiner dan vroeger, kinderen en kleinkinderen wonen verder, de kans op verlies van dierbaren is groter, enz.

Daarenboven zijn er een heel aantal ouderen die zich alleen voelen en die een gesprekspartner missen om diepgaande gesprekken mee te voeren.

Gentse senioren uit hun sociale isolatie helpen is deze legislatuur trouwens één van de speerpunten van het OCMW-beleid. In het kader van burenzorg, waarbij burens elkaar helpen, zetten lokale dienstencentra en antennewerkers buurtgerichte netwerken op rond mensen die vereenzaamd zijn of een zorgbehoefte hebben.

Als stad kunnen we echter niet alles alleen doen. De sleutel tot succes is eveneens het actief betrekken van senioren, de vele vrijwilligers, de Seniorenraad als adviesorgaan. Maar ook samenwerking met het eigen netwerk én de vele zorgpartners uit verschillende sectoren zijn een enorme meerwaarde voor onze stad.

Als OCMW-voorzitter en schepen bevoegd voor het seniorenbeleid moet je mij niet meer overtuigen van de onschatbare waarde van de vele vrijwilligers in een stad als Gent.

Het hoeft dus geen betoog dat de inzet van al die mensen onbetaalbaar is. Ze geven ontzettend veel, zomaar voor niks.

We moeten onze erkenning voor die vele helpende handen voldoende tonen en waarderen.

Het doet mij dan ook uitermate veel plezier dat ik u hier vandaag persoonlijk kan bedanken. De Raad van Bestuur, de vele vrijwilligers, de talrijke onzichtbare helpende handen en grote harten, zo kenmerkend voor vele vrijwilligers.

Dankzij jullie dagelijks engagement en inzet zorgen jullie er mee voor dat Gent een betere en gezelligere plek wordt om te leven én oud te worden. Ook jullie maken van Gent mee een nog mooiere en warmere stad.

Daarom en voor zoveel andere dingen ben ik u dus oprecht dankbaar.

Omdat jullie bereid zijn tijd en energie te investeren in de andere, met de rotsvaste overtuiging dat het geen verspilde tijd is. Integendeel.

Nanou Huyghebaert – Serck
meer dan 30 jaar vrijwilliger

Getuigenis van een vrijwilliger

Ik ben eind de jaren '80 in de vereniging begonnen. Via de Rotary maakte ik kennis met Kontakt. In februari 1989 was er in de Savaanstraat een tentoonstelling over de werking van de vzw. De Rotary steunde dit initiatief.

Toen ik de tentoonstelling bezocht, spraken de filosofie en de idealen van deze organisatie mij sterk aan.

Ik had jaren voor mijn schoonmoeder gezorgd, ze was net gestorven en na wat overleg thuis ben ik in de Kontaktboot gestapt om op bezoek te gaan bij twee ouderen.

Jacques was een man met multiple sclerose. Hij was aan huis gekluisterd en kwam nooit buiten. Hij woonde op de eerste verdieping van een gebouw, waar geen lift was.

Hij had weinig vrienden of familie die om hem gaven. Zijn zoon zag hij nooit.

Jacques was een gecultiveerde man maar was heel eenzaam.

Mijn bezoeken waren dus heel welgekomen. We spraken over van alles en nog wat. Ik bleef hem ruim 15 jaar om de twee weken bezoeken.

Daarnaast ging ik ook bij Martje, een oude dame van in de tachtig die moeilijk te been was en ook zeer weinig bezoek kreeg van haar familie.

Toen ze verhuisde naar een Woonzorgcentrum in Berlare was het voor mij niet gemakkelijk om vanuit Gent op bezoek te gaan. Gelukkig werd ze na enige tijd naar Sint Amandsberg overgebracht, zodat ik haar weer elke week een bezoekje kon brengen. Wat was ze mij dankbaar dat ik 'die lange dagen' (zoals ze zei) eens kon doorbreken. Ik was uiteindelijk de enige die nog regelmatig bij haar op bezoek ging.

Voor het huwelijk van haar kleindochter had niemand iets voor haar voorzien. Ik ben dan maar met haar naar Damme gereden zodat ze er toch even mocht bij zijn.

Ik wil jullie ook nog iets vertellen over Lea, een andere dame die ik – na het overlijden van Martje – toegewezen kreeg. Ook met haar bouwde ik een hechte band op, 12 jaar lang. Zij woonde in een groot appartementsblok aan de Watersportbaan en had niemand meer met wie ze contact had. Haar dochter, die in Frankrijk woonde, was overleden. De kleinkinderen kwamen nooit. Lea was blij toen ze mij regelmatig over de vloer zag komen.

Wanneer ik haar van tijd tot tijd in een restaurant mocht verwennen, was dat echt feest voor haar. Zij was zeer erkentelijk. Ik was uiteindelijk als een dochter voor haar, zei ze.

Na een fatale heupbreuk was het niet meer mogelijk naar haar huis terug te keren.

Met veel moeite heb ik een rusthuis in Lovendegem gevonden.

Een paar jaar later stierf ze. Ik was heel alleen op haar begrafenis...

Martje

Een vrijwilligersvereniging vraagt natuurlijk ook de nodige structuur. Ik ben mij na die eerste periode, waarin de huisbezoeken centraal stonden, ook gaan engageren voor het goede verloop van een en ander in de organisatie. Allerlei taken kwamen op mij af. Ik coördineerde de dagelijkse werking, legde contacten met de groep van ouderen en vrijwilligers, ik verzorgde de externe contacten van de vzw en nam het voorzitterschap op mij.

In 2010 gaf ik die fakkel van het voorzitterschap terug aan Johan, die na een periode van inactiviteit opnieuw tot de Raad van Bestuur was toegetreden. 'Eénmaal Kontakter, altijd Kontakter', zei hij vaak. Hij aanvaardde het voorzitterschap voor de duur van 1 jaar...

Sindsdien ben ik verantwoordelijk voor de eerste contacten met nieuwe ouderen, die naar ons worden verwezen. In overleg met Patrick en Elke probeer ik dan een vrijwilliger te vinden die tot een vast huisbezoek kan overgaan.

Bij Kontakt-Bejaarden kom je echt in aanraking met ernstige vereenzaming. Soms kunnen we ouderen doorverwijzen naar gespecialiseerde hulpverlening, maar onze aanpak is en blijft al 50 jaar eenvoudig dezelfde: regelmatig op bezoek gaan en een hechte band smeden. Het zijn kleine dingen, die groot geluk met zich meebrengen!

Dat ondervind ik opnieuw bij het bezoek dat ik nu toch weer regelmatig breng bij eenzelfde vrouw, die geconfronteerd wordt met zware psychologische problemen, met armoede en gebrek aan mobiliteit.

Hoe dan ook, als ik haar appartementje verlaat en afscheid neem, dan vertrouwt ze mij fluisterend toe:

Als je binnen kwam, draaiden de wielen hier vierkant, en nu bij jouw vertrek draaien ze weer rond!

Het geeft mij dan een goed gevoel.

Naast de huisbezoeken, proberen we onze ouderen ook af en toe eens samen te brengen door hen uit te nodigen op een koffietafel of een verzorgd Kerstfeest en Paasfeest met een lekkere maaltijd en een ontspannend programma. De vrijwilligers komen dan ook wat de samenhang ten goede komt.

Voilà, dat is in 't kort geschetst wat Kontakt-Bejaarden betekent voor een vrijwilliger zoals ik.

Ik denk dat wij in 50 jaar werking in Gent een onschatbare som aan hulp, troost, vriendschap, genegenheid, geluk en vreugde gebracht hebben aan honderden vereenzaamde ouderen met als drijfkracht onze overtuiging en enthousiasme..

noot van de redactie: ondertussen vernamen wij het droevige nieuws dat mevrouw Monique Van de Steen over wie Nanou het in haar getuigenis had, op 7 november overleed.

Slotwoord van het plechtig moment

Johan

We gaan naar het einde van dit plechtig moment, waarin we u met woord en beeld lieten proeven van wat ons drijft.

Ik wil tot slot nog enkele woorden van dank uitspreken:

voor Henry Ghammache, die de mooie foto's maakte die ons altijd aan dit jubileumfeest zullen herinneren

voor Kwinten Eeckhout die Sigrid en Isabelle zo mooi in beeld bracht

voor Guy Penson, Ruth Van Killeghem en Jona Kesteleyn, die dit feestelijk moment met muzikaal talent opluisterden

voor de vrijwilligers die het feestcomité vormden – al van in januari zijn ze bezig om deze dag

voor te bereiden: Greta, Nanou, Patrick, Cathy, Elke, Jean-Luc, Martine, Jan, Evelyne en Pierre - zonder hen was deze viering en alles wat er komt bij kijken niet mogelijk geweest

Voor de vrijwilligers, die vandaag en in het verleden trouw waren aan hun engagement om een duurzame band op te bouwen met een oudere persoon

voor de Rotary, die ons in de voorbije decennia regelmatig steunde, en ook een financieel duwtje in de rug gaf voor het evenement van vandaag

voor de Stad Gent, van wie we een jaarlijkse subsidie ontvangen, en in het bijzonder voor u, geachte heer burgemeester en schepenen, voor uw aanwezigheid vandaag

voor het CAW, dat ons de laatste jaren onderdak biedt en onze werking zeer genegen is

Ten slotte, voor u allen, die ons met uw aanwezigheid echt een hart onder de riem steekt en ons doet geloven dat we hiermee moeten doorgaan, nog vele jaren!

Waardering van stad Gent

Voorzitter Johan neemt het geschenk van Stad Gent in ontvangst uit de handen van burgemeester Daniel Termont.

Nanou, hier in gesprek met de burgemeester, is al vele jaren actief voor het seniorenbeleid van Stad Gent.

Schepen Rudy Coddens en 'onze' fotograaf Henry Ghammache.

vrijwilligers van de jaren 1960 - 1970

vrijwilligers van de jaren 1980 - 1990

Gezellig napraten met een glaasje ..

Carla en
Marie
(jaren '80)

OP DE VALREEP

Viering 50 jaar Kontakt Bejaarden

Na lang zoeken in het drukke Gent kwamen we eindelijk aan bij de Parnassuskerk. Oef! Ik was er. Hier had ik al dagen naar uit gekeken! Wie zou ik nog kennen van de aanwezigen? Zouden zij mij nog kennen? Plots werd ik verwelkomd door een enthousiaste vrouw ... "Carla! Carla!" Het was Nanou.

Dit was al een goed begin. Het ijs was gebroken!

Nanou baande mij met mijn rolstoel een weg tussen de vele genodigden.

Op de valreep hadden ze mijn telefoonnummer bemachtigd en zo was ik bij de gelukkige ex-vrijwilligers die deze 50-jaar-viering konden meemaken.

Het verwonderde me zoveel mensen te zien, een kerk vol!

Heel veel bekende gezichten, maar ook onbekende.

De eerste die ik opmerkte was Johan Ackerman, nu en in 'de tijd van toen' voorzitter. Ik voelde me meteen thuis.

Johan schetste de geschiedenis van Kontakt-Bejaarden, daarna nam de schepen van seniorenbeleid het woord en tot slot getuigde Nanou over haar werk als vrijwilligster.

Het plechtige deel werd opgeluisterd door een muzikaal ensemble. We werden stil van de prachtige voorstelling.

Daarna was het tijd voor ontmoeten! Het werd een zoektocht tussen de gezichten, nu 30 jaar ouder en... grijzer ;-)

Vele herinneringen werden opgehaald...

Weet je nog, Claire en Marianne, dat we plat lagen van het lachen met het spel met de koord in Achy? En die keer dat juffrouw Pelfrijne een ongelukje had in Johan zijn splinternieuwe auto... Of toen ik samen met Rafaëlla en haar vriend in Parijs belandde i.p.v. in Achy...

Bladerend in de fotoalbums wandelden we door lang vervlogen tijden... En nieuwe herinneringen werden op beeld vastgelegd.

Jammer genoeg kwam de tijd van afscheid nemen veel te vroeg, maar ... met de belofte elkaar 'bald wieder zu sehen'!

Carla
vrijwilligster in de jaren '80 en '90

Om over na te denken ...

Aandacht

*Aandacht is eerbiedig.
Ze dringt zich niet op.
Ze kan wachten,
ze laat vertrouwen groeien.*

*Aandacht is ontvankelijk.
Ze stelt zich open.
Ze leeft zich in.
Ze kan ontvangen.*

*Aandacht is tijd.
Ze neemt de tijd.
Ze jaagt niet op.
Ze overhaast zich niet.*

*Aandacht is attent.
Ze ziet het kleine.
Ze vergeet niet.
Ze doet wat ze zegt.*

*Aandacht is trouw.
Ze blijft komen.
Ze houdt de lange duur vol.
Ze komt ook in moeilijke tijden.*

*Aandacht is aanwezigheid.
Ze kent de waarde van er zijn.
Ze weet stil te zijn.
Ze is eenvoudig.*

*Aandacht heelt onze wonden.
Aandacht verscherpt onze
Innerlijke kracht.
Aandacht scheidt gemeenschap.*

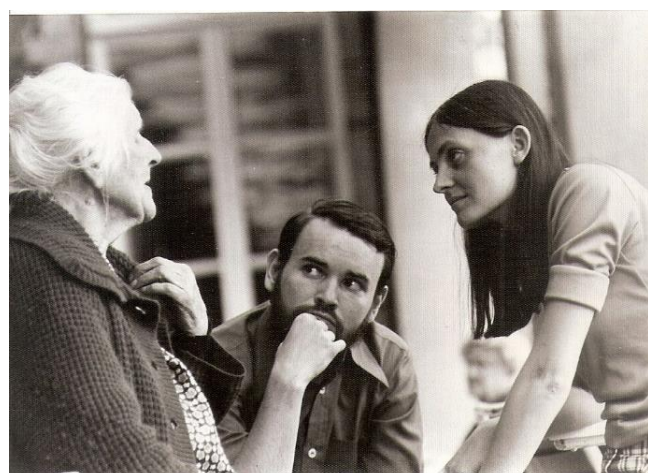
*Gelukkig de mens die aandacht
Schenkt en die aandacht
ontvangt.*

Marinus van den Berg

inzending van Simon

Alles wat je
aandacht geeft
groeit

Ledennieuws januari 2017 – november 2017

Nieuwe vrijwilligers

Isabelle Van Driessum
Daan Van Dieren
Luc Langerock

Nieuwe bejaarden

Nadine de Pré
Jenny Maeghe
Nadine Slingeneyer
Louis Bauwens
Henriette Roaen
Noël Goderis
Sigfried Schürings
Benoît De Dauw(+)
Nicole De Moor
Robert Rogiest
Cécile Van de Hemel
Rosa De Coster
Marie-Jeanne Segers
Diane Wyndaele
Mariette De Smedt
Roger Sterckx

Nieuws van het secretariaat

Catherine (Cathy) Serck is reeds geruime tijd onze trouwe secretariaatsmedewerker. Zij kreeg de hulp van Carine Huygebaert die in het voorjaar 2017 om professionele redenen zich niet meer kon inzetten voor het secretariaat.

We zijn Carine erg dankbaar voor haar passage op ons secretariaat.

Ondertussen volgde Karine Story Carine op als nummer twee op ons secretariaat.

We willen hierlangs benadrukken hoe sterk we dit extra engagement waarderen.

Ledennieuws januari 2017 – november 2017

Overlijdens bejaarden

Lieve De Hovre
Joris Delbeque
Janos Slazay
Benoît Den Dauw
Monique Van den Steen

Overlijdens familieleden vrijwilligers

Michel De Jaeger, actieve vrijwilliger in de jaren 1990 tot 2012 overleden op 53jarige leeftijd, op 7 april

Evelyne Garré, dochter van Patrick Garré overleden op 23jarige leeftijd, op 16 juli

Georgette Geeraert, moeder van Karine Story overleden op 97jarige leeftijd, op 14 november

*de bomen komen uit de grond
en uit hun stam de twijgen
en ied'reen vindt het heel gewoon
dat zij weer bladeren krijgen
we zien ze vallen op de grond
en dan opnieuw weer groeien
zo heeft de aarde ons geleerd
dat ál wat sterft zal bloeien*

Toon Hermans

ONZE MISSIE

KONTAKT-BEJAARDEN VZW WIL DE VEREENZAMING VAN DE BEJAARDEN UIT DE GROOTSTAD GENT DOORBREKEN.

ONZE VISIE

KONTAKT-BEJAARDEN Kiest DOELBEWUST VOOR HET INDIVIDUEEL HUISBEZOEK: EEN VASTE VRIJWILLIGER BEZOEKT REGELMATIG EEN VASTE BEJAARDE. DOOR DIT REGELMATIG CONTACT WORDT EEN VERTROUWENSRELATIE OPGEBOUWD, EN WORDT DE VEREENZAMING VERLICHT.

KONTAKT-BEJAARDEN WORDT ALS AUTONOME VRIJWILLIGERSORGANISATIE ERKEND DOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP.

VOOR INFORMATIE EN/OF ENGAGEMENT: ZIE CONTACTGEGEVENS

Wie doet wat?

Voor wie ons financieel wil steunen:
Rekeningnummer BE65 2900 0349 9596
Kontakt-Bejaarden vzw, met code NBO7

Raad van Bestuur

Johan Ackerman, voorzitter
 Herman Beyaert
 Thierry Christiaens
 Dirk Van Beveren
 Patrick Garré
 Nanou Huyghebaert
 Greta Van der Cruyssen, secretaris
 Jef Van Pee

Vrijwilligers

Vrijwilligers bij Kontakt-Bejaarden brengen regelmatige bezoekjes aan een vaste bejaarde en/of helpen voor de organisatie van bijeenkomsten en /of zijn chauffeur voor de bijeenkomsten

Nanou Huyghebaert is verantwoordelijke voor de ontvangst en de opvolging van de bejaarden.

Elke Heye is verantwoordelijke voor de ontvangst en de opvolging van de vrijwilligers.

Catherine Serck en Karine Story zijn de secretariaatsmedewerkers.

Herman Beyaert en Patrick Garré zijn eindverantwoordelijken voor de organisatie van de feesten.

Pol Verbeke is penningmeester.

Karin Bonte stuurt verjaardagskaartjes naar de bejaarden en organiseert vormingen.